Megkezdődtek a szegedi képzőművészeti napok

A szegedi képzőművészeti napok programja tegnap délelőtt fél 10 órakor kezdődött Kukovecz Nana Kossuth Lajos sugárút 57. szám alatti szülőházán elhelyezett emléktábla leleplezésével. Kukovecz Nana két személyes ismerőse és barátja, *Farkas* István nyomdász, munkásmozgalmi veterán és *Vlasics Károly* festőművész mondott beszédet az emléktábla leleplezésekor.

Déli 12 órakor a Móra Ferenc Múzeum képtárában a Szegedi Szabadtéri Játékok tiszteletére rendezett Dél-alföldi képzőművészeti kiállítást nyitották meg. A kiállítás megnyitásán nagyszámú közönség vett részt, hogy tanúja legyen 82 képzőművész új alkotása bemutatásának. Szeged, Kecskemét, Baja, Hódmezővásárhely, Gyula, Orosháza, Szarvas, Békéscsaba, Makó és Kiskunhalas kiállító művészei hazánk három dél-alföldi megyéjét képviselik alkotásukkal, festményekkel, szobrokkal és grafikai munkákkal.

A kiállítás megnyitása után nyújtottak át *Dér* István és *Buday* Lajos szegedi, illetve *Ezüst* György békéscsabai festőművésznek a városi tanács tiszteletdíját, személyenként háromezer forintot. Személyükben a széles skálájú tematikai alkotásokat díjazták, amelyekkel a kiállításon részt vettek.

Közel 20 ezer forint értékben vásárolt képeket a kiállításon a városi tanács *Vincze* András, *Vinkler* László és *Tóth* László szegedi, *Majorosi* Sarolta, *Almási* Gyula Béla és *Kajári* Gyula hódmezővásárhelyi, *Udvardi* Gyula, *Weinträger* Adolf kecskeméti, *Éber* Sándor bajai és *Koszta* Rozália gyulai festőművészektől. A dél-alföldi képzőművészek kiállításán részt vevő művészek számára ugyancsak tegnap délután találkozót rendezett a Hazafias Népfront városi bizottsága, majd a vendégek megtekintették több szegedi képzőművész műtermét.

A Képcsarnok Vállalat Klauzál téri kiállítási termében ugyancsak tegnap délelőtt nyílt meg az iparművészeti bemutató.

A szegedi képzőművészeti napok programja ma tovább folytatódik. Déli 12 órakor nyitja meg *Szelesi* Zoltán műtörténész *Dinnyés* Ferenc emlékkiállítását a művész volt műtermében (Hunyadi János sugárút 4/a IV. emelet 2., volt Szentháromság utca). A három évvel ezelőtt elhalálozott szegedi festőművésznek 70 alkotását mutatja be ez a kiállítás. A látogatók többnyire olyan műveket tekinthetnek meg, amelyek még nem szerepeltek kiállításokon.

»Magyarországi Fotoklubok Szalonja« címmel ma délelőtt 10 órai kezdettel a DÁV Klauzál téri kultúrtermében nagyszabású fotokiállítás nyílik. A kiállítás 17 vidéki és budapesti fotoklub tagjainak több mint 200 gazdag képanyagát tartalmazza. A kiállításon a Szegedi Fotoklub tagjai — dr. *Agócsi* János, dr. *Benedek* László, *Bogdán* Lajos, *Hegedűs* István, *Koczka* Sándor, *dr. Kosztolányi* Gyula, dr. *Lajos* Sándor, *Liebmann* Béla, *Nagy* László, *Pálinkás*, József, dr. *Somogyi* Károlyné és *dr. Toldi* Miklós — 15 művel szerepelnek.

Épül az új transzformátorház

(Somogyiné felv.)

Nemcsak az Orvostudományi Egyetem kollégiumának épülete lesz dísze a volt vasúti híd mellett levő Somogyi Béla térnek, hanem az a 12 méter magas transzformátorállomás is, melynek építéséhez márciusban fogtak hozzá a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat dolgozói, a tér Tisza felőli oldalán. A munkálatok szépen haladnak, s így minden valószínűség szerint a december 31-i határidőre elkészül a kétmillió-hétszázezer forintos beruházás. A 20/6 kilovoltos trafóállomás szerelését majd csak azután kezdik el a Dél-Magyarországi Áramszolgáltató Vállalat szerelői.

Színpompás munkás-paraszt ifjúsági találkozóra készülnek ma a deszkiek

Nagyszabású, s rendkívül színpompásnak igérkező munkás-paraszt ifjúsági találkozó színhelye lesz ma, vasárnap Deszk.

Szőreg, Deszk, Kübekháza, Ferencszállás, Klárafalva és még számos szegedi járási és makói járásbeli község kiszistái hívták meg ide egész napos találkozóra a szegedi üzemek ifjúmunkásait. A mórahalmi művelődési ház ifjúsági zenekara már kora reggel megérkezik majd a községbe, s vidám zenés ébresztővel kedveskedik a deszkieknek és a korán érkező vendégcsoportoknak.

Délelőtt 10 órakor Csizmás Sándor, a szegedi járási KISZ-bizottság titkára mond beszédet az üzemi és a falusi fiatalok ünnepi nagygyűlésén. Ezt követően délben a helybeli Kossuth Tsz gazdái látják ebéden vendégül a nagyszámú fiatal vendégsereget. Ebéd után pedig késő estig tartó vidám játékok és sportműsor következik. Az ifjúsági kulturegyüttesek sorában színpadra lép többek között a híres deszki délszláv együttes is. Gazdag ünnepi műsorral készültek erre a napra a Szegedi Ruhagyár és a Kenderfonógyár ifjúsági színjátszó csoportjai is. Ugyanakkor a helybeli Kossuth Tsz KISZ-szervezetének ifjú »művészei« is bemutatják tudásukat.

A találkozó méreteire jellemző, hogy csaknem valamennyi nagyobb szegedi gyár, vállalat ifjúmunkásai bejelentették már részvételüket.

Nyolcszázötvenmillió forint családiház-építés támogatásra

A hitelkérelmeket gyorsan elintézik — Új típusterveket állít össze az Építésügyi Minisztérium

A családi házépítkezések helyzetéről a tapasztalatokról az OTP hitelezési főosztálya a következő tájékoztatást adta:

Államunk a családi házépítkezések támogatására az idén 850 millió forintot ad, kétszázmillióval többet a múlt évinél. Ugyancsak az idén emelték fel öt vidéki városban — Miskolcon, Debrecenben, Pécsett, Szegeden és Győrött — 80 000 forintra a családi ház és 120 000 forintra a társasház építési kölcsön felső határát.

Más városokban és az ipari településeken, bár nem ilyen mértékben, ugyancsak több kölcsön adható mint tavaly. A kedvező intézkedés eredménye máris jelentkezett. Az év első felében ugyanis az érintett vidéki városokban pedig 15 százalékkal nőtt a kölcsönt kérők száma.

Főleg a fizikai dolgozók, a nyugdíjba »indulók« kedvelték meg a kényelmes otthon megteremtésének ezt a formáját.

mivel a városon kívül, szép, kertes telkeken, jórészt kétkezük munkájával aránylag olcsón építhetik fel házukat. Ezt bizonyítja egyébként a kölcsönigénylők összetételének változása. Az idén fél év alatt 7 százalékkal, 10 százalékra növekedett a fizikai munkások aránya.

Az Országos Takarékpénztár a hitelkérelmeket igyekszik a lehető legrövidebb idő alatt elintézni.

A kölcsönöket 2—3 hét alatt elbírálják és folyósítják.

Az anyagellátás, a TÜZÉP szerződéses rendszerének bevezetése óta, ugyancsak kedvező. Akadályként jelentkezik viszont, hogy kevés a megfelelő házhely.

Ennek megoldásához az szükséges, hogy a tanácsok lássanak hozzá a parcellázáshoz,

s így biztosítsák a következő években várható nagyobb igények kielégítését.

Örvendetes, hogy egyre szebb, tágasabb lakások épülnek. Az elmúlt félévben is kétszázalékkal növekedett a 2—3 szobás családi házak száma.

Hiányosságként kell megemlíteni azt, hogy aránylag még igen kevés a jó típusterv,

s ezektől — bár beosztásuk kedvező — külső formájuk miatt idegenkednek.

Az Építésügyi Minisztérium az idén újabb típusterveket állít össze, amelyek közül a legjobbakat, a legtetszetősebbeket az OTP forgalomba is hozza. Általános tapasztalat, hogy

a kölcsönigénylők ma már gondosabban készülnek fel,

s csak akkor látnak hozzá az építkezésekhez, ha az anyag, a szükséges pénz együtt van. Így aztán 8—10 hónap alatt be is költözhetnek az új lakásokba. Sok esetben még ennél is rövidebb idő, 4—6 hónap alatt befejeződik az építkezés.

Néhány éve még 9000, tavaly 3000, az idén pedig már csak 1600 volt az előző évről áthúzódó építkezések száma.

A kölcsön-igényeket az idén eddig ki tudta elégíteni az Országos Takarékpénztár s jelenleg mintegy 17 000 családi ház épül állami támogatással.

Fejezzük be augusztus 20-ra a cséplést, teljesítsük túl a kenyérgabona-értékesítési tervet!

A csengeri és a tiszalöki járás versenyfelhívása az ország valamennyi termelőszövetkezetéhez

Szabolcs-Szatmár megye két járása, a csengeri és a tiszalöki járás versenyfelhívással fordult az ország többi járásához. Ebben a termelőszövetkezetek, a két járás párt- és tanács végrehajtó bizottsága a gépállomásokkal egyetértésben versenyre hívják az ország valamennyi járásának termelőszövetkezeteit. A verseny célja: a cséplés veszteségnélküli és időben történő befejezése, az állami gabonafelvásárlás növelése és az egyéb időszerű nyári munkák mielőbbi elvégzése. Vállalják, hogy augusztus 20-ra befejezik a cséplést.

A cséplés idején valamennyi termelőszövetkezet teljesíti, illetve legalább 5 százalékkal túlteljesíti a kenyérgabona-értékesítési tervét. A kenyérgabona eladása közvetlenül a cséplőgépektől történik.

Haladéktalanul gondoskodnak a kombájnnal aratott gabona szalmájának lehúzásáról és kazlazásáról.

Legkésőbb augusztus végéig a járás minden termelőszövetkezetében végeznek a tarlóhántással, illetve a nyárvégi mélyszántással az összes kalászos területén.

Az említett munkákkal párhuzamosan — ahol szükséges — elvégzik a kapásnövények gazoló kapálását.

Felhívják az ország valamennyi járásának termelőszövetkezeteit, hogy csatlakozzanak versenyfelhívásukhoz.

A versenyben vállalt feladatok elvégzésének értékelésére a Földművelésügyi Minisztériumot kérték fel.

Ez megtörtént egymilliárd ember életében, ezt teszik a gyarmati területeken élő népek — éppen napjainkban látjuk, hogyan változtatják meg életkörülményeiket.

Ebből a megállapításból nem következhet olyan elképzelés, miszerint az emberiség sok évmilliós útja hibás volt. Nem erről van itten szó: az emberiség fejlődését, szakadatlan előrejutását és boldogulását az adott kor természeti és társadalmi törvényei határozták meg. Ezalól az emberiség nem bújhatott ki — s a kialakult társadalmi formációkon való keresztül gázolása után léphetett csak e kor küszöbére.

Csakhogy az ember eljutott már addig, hogy nem tekinti isteni csudáknak, vakon ható törvényeknek a természet és a társadalom törvényeit, felismeri e törvényeket, védekezik ellenük és ismeretük birtokában megváltoztatja a természetet és a társadalmat. Ezzel a felismeréssel jutott el az ember évmilliós történetének során egy egészen új korhoz, melynek megteremtése az ember legnagyobb cselekedete lesz.

4

Mit hoznak a megváltozott körülmények az ember életébe? Ez a fő kérdés. Valami olyasmit, ami megfelel az ember legjobb tulajdonságainak: nyugalmat, békés és gazdag életviszonyokat, melyben az ember legszebb erényei csillognak. Mert ha nem lesznek már sehol a földön nerók, megszűnik az »enyém« — köznapi értelemben az úr és a szolga, a gazdag és a szegény, akkor az ezerszer megátkozott ember átkos vonásait lehántogatja az új élet valósága. Ha minden ember egyformán — szükségletei szerint — részesül a földi javakból, s egyformán szolgál mindenkit a természet... akkor nem lesznek már osztályellentétek... pozícióharcok, rangbéli acsarkodások... törtető törpék... nem lesz meg a nevetséges gonoszság. Egy köznapi példa illusztrálja ezt. Figyeljük meg a galambokat: ha kevés eleséget szórnak eléjük, akkor egymás fejét verik az ennivalóért. De szórjuk tele az udvart élelemmel... és a galambok nem verik meg egymást. Nincs miért.

Megszabadítja magát az ember attól a gyötrelemtől, amelyben élt. Gondjai, ideái megváltoznak, látóköre átfogja a kozmoszt... kultúrája igényeihez igazodik. A technika — századunkban látható fejlődését figyelembe véve — ma alig érthető valóságot produkál az ember javára.

Nagy álmodozók már régen »jövendölték« az ember aranykorát Sajnos, ezek álmok maradtak mindaddig, amíg nem mutatták meg rendkívüli zsenik, hogy az aranykor kezdete az embert körülvevő viszonyok radikális megváltoztatásával kezdődhet el. S nemcsak azt mutatták meg, hogy új, az ember egészséges, jó tulajdonságait szolgáló és kibontakoztató életviszonyokra van szükség, hanem azt is, hogyan kell átalakítani — az emberiség történelmének ezen a fokán — az életviszonyokat.

Igaz, hogy az út elején tart az ember, de hiszen ez a feltartóztathatatlan folyamat alig négy évtizede indult el világot formáló útján. Erejét és gyorsaságát tekintve is egészen rendkívüli: egymilliárd embert érint máris. Ki vitathatja azt, hogy egy az egész világot megrázó, az embert magasba lendítő változás lehetséges volna, ha nem hozná magával az egész emberiség megújulását és ha nem tömegméretű erők mozgatnák? Ezt józan ésszel senki sem vitatja — hiszen nevetségessé válna, úgy mint azok, akik békét hirdettek, egyenlőséget prédikáltak évezredeken keresztül — s közben az emberek életviszonyait változatlanul hagyták.

Itt, s ezzel a küzdelemmel kezdődik az ember megújulása.

Körvonalakban már mutatja a jelen (főként a szovjet jelen), hogy milyen lesz az ember: a társadalmi ember. Nem lehet pontos definíciót adni, de valami olyasmi alakul ki, hogy az ember, a társadalom alkotója egyenrangú és jogú mindenben, mindenhol... és a társadalom összességének érdeke előtt föl sem merül az egyéni érdek, ismeretlenné válik az egoizmus. Magasabbrendű élőlénnyé válik az ember.

Talán majd egy-két évszázad múltán a világ legnagyobb regényét (ha még akkor is él ez a forma) megírja valaki a szovjet emberekről. Nem az egyes szovjet emberről, hanem a kétszázmillióról, amely generációról generációra tudatosan és rendületlen hittel, és tiszta érzéssel ezermilliárdokat áldoz az emberért; a világforradalom győzelméért — másként szólva: az embert eltorzító, megnyomorító életkörülmények megváltoztatásáért...

Valahogyan ilyen ösvényen halad majd az emberi értelem és psziché... és eljut addig, hogy a ma élő ember teljesen idegenül bolyongna szülőhelyén, ha évszázadok múltán előjönne körülnézni.

5

Eljutottunk most már oda, hogy egyre határozottabban látjuk az ember aranykorát, és ehhez tudjuk mérni jelenünket, tennivalóinkat is. Erényeinket és elmaradottságunkat is.

De ezzel a hömpölygő folyamattal szemben áll ma mindaz, ami megnyomorítja, eltorzítja az ember jellemét. A magántulajdon ura: a rabszolga, a földesúr utóda; a modern kapitalista, meglevő erejével és létéért mindenre készen.

Ez a végső harc az emberiség aranykoráért — egyben az emberiség pusztulásának árnyékát is fölrajzolta a ma élő generáció elé. A kérdés úgy fogalmazódik, hogy új módon, békében élni — vagy torzultan, rokkantan elpusztulni a XX. századdal. Mi életre vágyó emberek vagyunk és az életért küzdünk, szabadulni akarunk világméretekben a megnyomorodott körülményektől. S mivel nemcsak óhajunk van az életre, hanem cselekvő akaratunk, határozott életcélunk és erőnk, ezért állítjuk: az élet győz és megújul, az ember sok millió éves története során eléri és megteremti legszebb korát.

Nagy küzdelmet vívunk addig — generációk harcolnak évezredes formák elsöpréséért. Ennek az életcélnak az ismerete avatja az embert naggyá korunkban — hazánkban, városunkban.

S ma erre a céltudatosan küzdő lényre mondhatjuk: **ecce homo — íme az ember!**